

پاسخ تشریحی سوالات:

سوال (۱۳۶) گزینه «۴»

«کوتاهی جملات» از ویژگی‌های نثر دوره سامانی است. در نثر عراقی آوردن مترادف‌ها و توصیفات فراوان در جملات باعث اطناب آنها می‌شود.

علوم و فنون ادبی (۱)، سبک‌شناسی، صفحه‌های ۵۰، ۶۰ و ۶۱

سوال (۱۳۷) گزینه «۱»

زبان پهلوی در مرحله‌ای میان فارسی باستان و فارسی نو (دری) قرار دارد و آن را «فارسی میانه» می‌نامند.

علوم و فنون ادبی (۱)، تاریخ ادبیات، صفحه‌های ۳۶ تا ۳۸

سوال (۱۳۸) گزینه «۲»

بیت این گزینه سروده «فرخی سیستانی» است.

علوم و فنون ادبی (۱)، تاریخ ادبیات، صفحه‌های ۱۰، ۲۶، ۴۹ و ۶۳

سوال (۱۳۹) گزینه «۲»

موارد نادرست:

مجالس المومنین: قاضی نورالله شوشتری - جامع عباسی: شیخ بهایی - محاکمه‌اللغتين: امیر علی شیر نوایی - صد پند: عبید زاکانی

علوم و فنون ادبی (۲)، تاریخ ادبیات، صفحه‌های ۱۵ تا ۱۸، ۳۹ و ۸۴

سوال (۱۴۰) گزینه «۳»

- دیباچه کتاب‌هایی مثل «عیار دانش» و «شرفنامه بدلیسی» در عصر سبک هندی، به نثر مصنوع نگاشته می‌شد.
- «احسن التواریخ» حسن بیگ روملو از نمونه‌های معروف نثر بینابین در سبک هندی است.
- «عالم‌آرای عباسی» اثر اسکندر بیگ ترکمان از متون ساده در موضوع تاریخ است.

علوم و فنون ادبی (۲)، سبک‌شناسی، صفحه‌های ۸۳ و ۸۴

سوال (۱۴۱) گزینه «۱»

سبک شعر وحشی بافقی حد واسط سبک دوره عراقی و دوره بعد، یعنی سبک هندی است و واقع‌گرایی شاخصه اصلی آن است.

علوم و فنون ادبی (۲)، سبک‌شناسی، صفحه ۶۰

سوال (۱۴۲) گزینه «۴»

پس از نویسندگان نسل اول دوران معاصر، به تدریج نسل جدیدی وارد ادبیات داستانی شدند که سبک آنان تلفیقی است از آنچه خود داشتیم و آنچه از شیوه‌های غربی گرفتیم. جلال آل‌احمد با «مدیر مدرسه» و سیمین دانشور با «سووشون»، از معروف‌ترین نویسندگان این دوره‌اند. از دیگر چهره‌های این گروه می‌توان به تقی مدرسی، محمود اعتمادزاده، غلامحسین ساعدی و جمال میرصادقی اشاره کرد.

علوم و فنون ادبی (۳)، تاریخ ادبیات و سبک‌شناسی، صفحه ۷۳

سوال (۱۴۳) گزینه «۳»

«جای پای خون» حاصل تجربه‌های داستانی سید مهدی شجاعی در زمینه ادبیات مذهبی هستند.

علوم و فنون ادبی (۳)، تاریخ ادبیات، صفحه‌های ۷۹ و ۸۰

سوال (۱۴۴) گزینه «۴»

موارد این گزینه از درون‌مایه‌های شعر عصر بیداری نیستند. بقیه موارد همگی از شاخص‌ترین درون‌مایه‌های ادبیات این عصرند.

علوم و فنون ادبی (۳)، سبک‌شناسی، صفحه‌های ۴۴ و ۴۵

سوال (۱۶۱) گزینه «۱»

در بیت گزینه «۱» شاعر طمع و زیاده‌خواهی را تقبیح می‌کند، در حالی که در ابیات دیگر مفهوم اصلی، «ستایش قناعت و سیرچشمی» است.

علوم و فنون ادبی (۱)، مفهوم، صفحه‌های ۳۳ و ۳۴

سوال (۱۶۲) گزینه «۲»

در بیت صورت سوال، شاعر صرفاً به غنیمت‌شمردن فرصت توصیه می‌کند و البته انجام کار خاصی را در این فرصت مد نظر ندارد. در میان ابیات گزینه‌ها، تنها بیت گزینه «۲» است که تنها بر غنیمت‌دانستن وقت تکیه دارد.

علوم و فنون ادبی (۳)، مفهوم، صفحه ۵۵

سوال (۱۶۳) گزینه «۳»

شاعر در این بیت عشق را بر عقل برتری می‌دهد و می‌گوید آنکه در پی شکار است، دام عقل است در حالی که دام عشق، حتی به شکارهای بزرگی چون سیمرغ و عنقا اعتنایی ندارد.

علوم و فنون ادبی (۱) و (۲)، مفهوم، ترکیبی

سوال (۱۶۴) گزینه «۳»

مفهوم بیت صورت سوال: شاعر ابتدا از عیب جویان که حکایت او را نزد معشوق فاش کرده‌اند، شکایت می‌کند اما در بیت بعد می‌گوید از آنجا که درد مرا نزد درمان (معشوق) بازگو کرده‌اند، در اصل کار آنها به نفع من بوده‌است.

در بیت گزینه «۳» نیز حافظ این نکته را گوشزد می‌کند که نباید از طعن حسودان دلخور شد؛ چرا که شاید خیر شخص مورد حسادت در همین باشد که این افراد او را طعن کنند.

علوم و فنون ادبی (۲)، مفهوم، صفحه ۱۰۶

سوال (۱۶۵) گزینه «۲»

بیت «د»: غفلت از یوسف و چشم در کاروان بستن: عدم آگاهی

بیت «الف»: خزان زودرس برای برگ باعث می‌شود که در وقت بلا (پاییز) آسوده‌خاطر باشد: فراغت خاطر

بیت «ب»: عنان (افسار) نفس را نگه‌داشتن: خویشتن‌داری

بیت «ج»: از آستان نگذشتن یعنی در صدر نشستن و خود را بالاتر از دیگران ندیدن: توصیه به فروتنی

علوم و فنون ادبی (۲)، مفهوم، ترکیبی

